

Hem>Hitta rätt person>Typer av Juristyrken

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

tyiska

Swipe to change

Typer av juristyrken

Den här sidan ger en översikt över juristyrken i Österrike.

Det finns ingen officiell översättning av den språkversion du tittar på.

Här kommer du till en maskinöversatt version av innehållet. Maskinöversättningen tillhandahålls enbart för att bidra till förståelsen av texten. Ägaren av sidan tar inget som helst ansvar för kvaliteten på den maskinöversatta texten.

-----svenska-----bulgariskaspanskatjeckiskadanskaaestniskagrekiskaengelskafranskakroatiskaitalienskalettiskalituiska
ungerskamaltesiskanederländskapolskaportugisiskarumänskaslovakiskaslovenskafinska

Juristyrken - Inledning

Just nu finns det 1 693 juridiskt utbildade domare lyder under det österrikiska justitiedepartementets ansvarsområde (**situationen den 1 november 2012, omräknat till aktiva heltidstjänster, inklusive Österrikes högsta domstol**).

Det finns även domare som utnämns utanför domstolssystemet. De arbetar vid förvaltningsrätterna (*Verwaltungsgerichtshof*) (omkring 63 stycken) och vid asyldomstolen (*Bundesasylgericht*).

Dessutom finns även **lekmannadomare** som medverkar i vissa mål på frivillig basis. Till dessa hör å ena sidan nämndemän och jurymedlemmar i brottmål, å andra sidan fackkunniga och yrkesutbildade bisittare i handels-, arbets- och socialrättsliga mål.

Det finns **375 allmänna åklagare (siffran avser situationen den 1 november 2012, omräknat till aktiva heltidstjänster, och inkluderar förbundsåklagarämbetet [Generalprokuratur])** och **4 864 tjänstemän och annan personal som administrerar det dagliga arbetet på domstolarna och åklagarmyndigheterna (siffran avser situationen den 1 november 2012, omräknat till aktiva heltidstjänster, och inkluderar Österrikes högsta domstol och förbundsåklagarämbetet)**.

I **kriminalvården** finns **3 631 personer anställda 1. (Siffran är från första november 2012 och är en sammanräkning till heltidstjänster, inklusive kriminalvårdsledningen). Det inkluderar sammanlagt 3 098 anställda hos polisen och kriminalvården (inklusive 127 utbildare vid polisen och kriminalvården).**

1. Domare

Vilken utbildning har domarna och hur tillsätts de?

Efter juristutbildningen får blivande domare sin praktiska utbildning genom att göra en praktik på domstol inom ramen för domarutbildningen. Varje år utnämns mellan sextio och åttio domarkandidater. Domarutbildningen tar fyra år (inklusive domstolspraktik). Blivande domare går igenom utbildningen på distriktsdomstolar (*Bezirksgerichte*), landsdomstolar (*Landesgerichte*), vid en åklagarmyndighet, vid en kriminalvårdsanstalt, vid en brottsoffermyndighet och hos juridiska ombud (en advokat, en notarie eller en åklagare som företräder det federala finansministeriet). En del av utbildningen kan ske vid förbundslandernas överrätter (*Oberlandesgerichte*), på Österrikes högsta domstol (*Oberste Gerichtshof*), vid justitiedepartementet, kriminalmyndigheten, vid en enhet för skyddstillsyn, hos förmyndare eller ungdomsvårdsmyndigheter, hos rättsskyddsombud, på lämpliga företag eller i finansväsendet.

Domarutbildningen avslutas med ett prov.

Blivande domare som klarar domarexamen kan söka lediga domartjänster.

Formellt är det förbundspresidenten som utnämner domare, men uppgiften har för de flesta tjänster delegerats till justitieministern. Endast österrikiska medborgare kan utnämnas till domare.

Det finns förutom lagfarna domare som genomgått utbildning, praktik och klarat domarprovet även lekmannadomare, som inte har någon juridisk utbildning och arbetar ideellt. Till dessa hör å ena sidan nämndemän och jurymedlemmar i brottmål och å andra sidan fackkunniga och yrkesutbildade bisittare i arbets- och socialrättsliga mål.

Domarnas tjänsteställning

Domarnas tjänsteställning mot förbundsstaten är offentligrättsligt reglerad. Jämte bestämmelserna i förbunds författningen utgör **Domartjänstlagen (Richterdienstgesetz)** den viktigaste rättskällan som reglerar domares utbildning och yrkesställning. Lagens fullständiga namn är *Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz* (Domar- och åklagartjänstlagen), eftersom många områden, som till exempel disciplinåtgärder och arbetsbeskrivningar, är reglerade på liknande sätt för domare och åklagare.

Domare utnämns på obestämd tid och går i pension i slutet av det år de fyller 65.

Domaren är i sin dömande verksamhet en oberoende statlig myndighetsutövare enligt artikel 87 och 88 i förbunds författningen. Oberoendet består å ena sidan i att domarna inte får några direktiv eller instruktioner (sakligt oberoende), å andra sidan i att en domare som väl blivit tillsatt inte kan avsättas eller flyttas till en annan tjänst mot sin vilja (personligt oberoende). Domare är enbart bundna av lagen och dömer efter sin egen bästa övertygelse om hur lagen bör tolkas. Domare är heller inte bundna av tidigare avgöranden av liknande rättsfall av andra domstolar (prejudikat).

Bortsett från den fasta pensionsåldern på 65, kan domare bara avsättas, flyttas till en annan tjänst mot sin vilja eller pensioneras i de fall och former som stadgats i lag och på grundval av ett formellt domstolsbeslut (artikel 88 förbunds författningen).

Domare åtnjuter bara en konstitutionell särställning när de utövar sitt domarämbete (det vill säga endast då de dömer fall de tilldelats enligt lag och den interna tilldelningen). Ett undantag från detta finns för så kallade domstolsförvaltningsmål (åtgärder för att upprätthålla rättsordningen), där domaren bara är oberoende om frågan ska avgöras av domstolsavdelningar eller nämnder (till exempel tilldelning av mål, tillsättningsförslag). I övrigt ska domaren i dessa fall följa sina överordnades direktiv. En fast tilldelning av mål garanterar domarnas författningens enliga ställning.

Vad är domarnas uppgift?

Domarna har som uppgift att **döma i civil- och straffrättsliga mål, utöva tillsyn över förvaltningen och skydda förbundsstatens författning** inom ramarna för domstolarnas förvaltnings- och författningsbehörighet.

Vilka straffbestämmelser gäller för domare?

Disciplinnämnden (*Disziplinargericht*): Domare som åsidosätter sina yrkeskyldigheter ansvarar inför disciplinnämnden. Disciplinnämnden finns vid överrätten i förbundslandet och vid Österrikes högsta domstol. De består uteslutande av domare. Disciplinnämnden hanterar även åklagares tjänsteförseelser.

Allmän domstol för brottmål: Om en domare åsidosätter sina yrkesskyldigheter på ett sätt som dessutom är ett brott enligt österrikisk lag, döms domaren (i förekommande fall även åklagare) av en brottmålsdomstol (t.ex. vid missbruk av tjänsteställning).

Allmän domstol för tvistemål: Parter som lidit skada av att en domare (eller åklagare) agerat lagstridigt, kan ansöka om att få ersättning för skadan av staten. Om domaren agerat med uppsåt eller grov oaktsamhet kan staten i sin tur kräva domaren på skadeståndsbeloppet (och i vissa fall även av en åklagare).

2. Åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten har en hierarkisk organisation som generellt motsvarar domstolarnas struktur.

För var och en av de 17 domstolarna som prövar brottmål i första instans finns en åklagarmyndighet. Dessutom finns en nationell näringslivs- och korruptionsåklagarmyndighet (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft, WKStA*). Vid alla överrätter i förbundsländerna finns en överåklagarmyndighet. Motsvarigheten vid Österrikes högsta domstol är förbundsåklagarämbetet. Överåklagarmyndigheterna och förbundsåklagarämbetet är direkt underordnade justitieministern.

Vilken utbildning har åklagare och hur tillsätts de?

Utbildningen till åklagare är densamma som för domare.

Dessutom kan man bara bli åklagare om man uppfyller de krav som ställs för att utnämnas till domare.

Lediga åklagartjänster utannonseras offentligt, precis som lediga domartjänster. Förbundspresidenten är behörig att utnämna åklagare. Liksom beträffande domare har dock rätten att utnämna åklagare för de flesta tjänster delegerats till justitieministern.

Åklagarnas tjänsteställning

Åklagarmyndigheterna är självständiga rättsvårdande myndigheter. De åtnjuter till skillnad från domarna **inget oberoende**. De har en hierarkisk organisation och är bundna av anvisningar från överåklagarmyndigheten och ytterst justitieministern.

Rätten att utfärda anvisningar är klart reglerad i lag. Anvisningar från överåklagarmyndigheten och justitieministern ska vara skriftliga och innehålla en motivering. Dessutom ska en anvisning antecknas i ärendeakten. Den federala justitieministern har ministeransvar och är skyldig att rapportera till parlamentet.

Personalen vid de enskilda åklagarmyndigheterna ska följa myndighetsledningens anvisningar. Om de anser att en anvisning är lagstridig kan de kräva en skriftlig anvisning och till och med befria sig själva från behandlingen av målet i fråga. Åklagarmyndigheterna är alltså organiserade hierarkiskt i ett system av över- och underordnade nivåer. Anledningen till det är att åklagarmyndigheternas beslut **till skillnad från domstolsbeslut inte kan överklagas**.

Vad är åklagarnas uppgift?

Åklagarmyndigheter är särskilda myndigheter som är **skilda från domstolarna**. De **tillovarar allmänhetens intresse i straffrättsliga processer**. Detta innebär i huvudsak att väcka åtal och företräda det allmänna i brottmål. Åklagare kallas därför även **Anklagebehörden (ung. åtalsombud)**. Åklagare är även **förundersökningsledare** i brottmål.

Åklagarnas uppgift är att **väcka åtal och företräda det allmänna** både i landsdomstolarna och distriktsdomstolarna vid respektive landdomstolsdistrikt.

Distriktsåklagare företräder vanligtvis åklagarsidan vid distriktsdomstolarna. Distriktsåklagare är tjänstemän med särskild fackkompetens, som dock inte behöver vara grundad i en akademisk utbildning.

Näringslivs- och korruptionsåklagarmyndigheten har en särställning, då dess nationella behörighet framför allt gäller tjänste- och korruptionsbrott, och ekonomisk brottslighet där de berörda beloppen överstiger fem miljoner euro. Dessutom sträcker sig myndighetens behörighet till finansiell brottslighet med berörda belopp på över fem miljoner euro, kvalificerade fall av socialförsäkringsbedrägerier, kvalificerade fall av brott vid konkurs, och även vid andra brott mot *Aktiengesetz* (motsvarande aktiebolagslagen) eller *GmbH-Gesetz* (bolagsform som ungefär är ett mellanting mellan handelsbolag och aktiebolag) för firmor av motsvarande storlek (aktiekapital på minst fem miljoner euro eller fler än 2 000 anställda).

Överåklagarmyndigheterna är överordnade åklagarmyndigheterna och finns vid överrätterna i Wien, Graz, Linz och Innsbruck. Förutom att **företräda åklagarsidan vid överrätterna i förbundsländerna utöver de tillsyn över alla åklagare i sitt distrikt**. De lyder direkt under justitieministern.

Förbundsåklagarämbetet vid Österrikes högsta domstol har en särställning. Förbundsåklagarämbetet lyder **direkt under justitieministern** och har ingen egen befogenhet att ge åklagarmyndigheterna eller överåklagarmyndigheterna direktiv. De företräder inte heller åklagarsidan, utan har som uppgift att **stödja Österrikes högsta domstol**. Förbundsåklagarämbetet har framför allt befogenhet att i brottmål där parterna inte (längre) har någon möjlighet att överklaga till högsta domstolen väcka en så kallad talan om ogiltigförklaring för efterlevnad av lagen (resning). Förbundsåklagarämbetet fyller alltså en viktig funktion för att upprätthålla en enhetlig rättstillämpning och rättsäkerhet i brottmål.

Vilka straffbestämmelser gäller för åklagare?

Disciplinärt, straffrättsligt och civilrättsligt ansvar är reglerat på samma sätt för åklagare som för domare.

3. Assisterande domare (*Diplomrechtspfleger*)

Organisation

Assisterande domare (*Diplomrechtspfleger*) är i Österrike en central del av rättsväsendet. Mer än 80 % av alla domar i tvistemål i första instans meddelas idag av 662 assisterande domare (siffran avser situationen den 1 november 2012, omräknat till aktiva heltidstjänster, inklusive personalresursavdelning).

Vilken utbildning har assisterande domare?

Antagning till utbildningen för assisterande domare kräver att man avlagt studentexamen (s.k. *Matura*-examen). Examen kan ersättas med ett avslutande utbildningsprov, en avslutad fackutbildning och ett genomgånget prov för att kvalificera för ansökan till högre utbildning.

Innan en sökande kan bli antagen till utbildningen för assisterande domare måste personen ha minst två års erfarenhet av att arbeta på ett domstolskansli och dessutom klara de båda proven för medarbetare på domstolskanslier (*Gerichtskanzleiprüfung* och *Fachdienstprüfung*). Först därefter kan personen bli antagen till utbildningen för assisterande domare av ordföranden för förbundslandets överrätt.

Utbildningen för assisterande domare är treårig.

Utbildningen omfattar att bereda domar på en eller flera domstolar inom det verksamhetsområde som sökanden vill arbeta inom,

att delta i en grundutbildning och vid en utbildning för verksamhetsområdet ifråga

och att klara de två delproven som ingår i examen för assisterande domare.

När kandidaten klarat examen utfärdar justitieministern ett diplom till den nyblivna assisterande domaren.

Detta diplom är ett annat än det bevis (*Rechtspflegerurkunde*) som utfärdas först efter att den treåriga utbildningen avslutats och som intygar personens yrkesbehörighet. Diplomet intygar att personen som fått det utfärdat principiellt har kompetens att behandla rättsfall i förbundslandet inom sina arbetsområden.

Därefter beslutar ordföranden för förbundslandets överrätt vid vilken domstol och även under hur lång tid personen ska arbeta som assisterande domare.

Domstolens ordförande placerar den assisterande domaren vid en eller eventuellt flera domstolsavdelningar som leds av domare. Domaren som leder avdelningen avgör fördelningen av fall inom avdelningen.

Assisterande domares tjänsteställning

Assisterande domare är särskilt utbildade tjänstemän som dömer i vissa klart definierade tvistemål i första instans. Grunden för deras befogenheter är förbundsstatens författning (artikel 87a B-VG) och *Rechtspflegergesetz* (lagen om assisterande domare). När de utövar sin befogenhet är de endast bundna av de anvisningar som ges av domaren som ansvarar för fördelningen av mål. Denne kan dock alltid förbehålla sig att döma i fallet. **Assisterande domare är bara behöriga att fatta beslut.** Domstolen kan tillåta rättsmedel mot dessa beslut. Dessutom kan parterna ansöka om att få en domare att befatta sig med målet.

I praktiken arbetar assisterande domare i mycket hög utsträckning självständigt. Anvisningar från domare förekommer ytterst sällan.

Vad är de assisterande domarnas uppgift?

Assisterande domare är verksamma inom följande områden:

Civilprocess-, exekutions- och insolvensfall ("skuldregleringsförfaranden");

extrajudiciella förfaranden (alltså utanför domstolarna);

lagfarts- och skeppsregistreringsfrågor;

bolagsregisterfrågor

Alla dessa arbetsområden kräver en särskild utbildning och ett särskilt utnämmande till assisterande domare på området ifråga.

Hur är behörigheten mellan domare och assisterande domare avgränsad?

Assisterande domare har inte behörighet att döma i alla fall inom de nämnda verksamhetsområdena. De frågor som ligger inom en assisterande domares behörighet är klart avgränsade i *Rechtspflegergesetz* (domstolstjänstemannalagen). Behörigheten är olika för olika verksamhetsområden.

Assisterande domares behörighet omfattar bland annat

summarisk process

bekräftelse av domars laga kraft och verkställbarhet inom verksamhetsområdet

beslut om rättshjälpsansökningar i mål som avgörs av assisterande domare

utförande av myndighetshandlingar som följer av ansökan om rättshjälp vid en inhemsk domstol eller en inhemsk myndighet.

4. Advokater

Allmänt

Advokater arbetar med att företräda parter i alla rättsliga och utomrättsliga frågor, i både offentliga och privata angelägenheter, inför alla domstolar och myndigheter i Österrike.

Det krävs inget myndighetsutnämmande för att få utöva advokatycket i Österrike. Följande krav måste dock vara uppfyllda.

De centrala bestämmelserna återfinns i *Rechtsanwaltsordnung* (RAO, advokatförordningen), RGBl. Nr. 96/1896, *Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter* (DSt, disciplinlagen för advokater och advokat kandidater), BGBl. Nr. 474/1990, *Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif* (RATG, federal lag om advokatarvoden), BGBl. Nr. 189/1969 och *Rechtsanwaltsprüfungsgesetz* (RAPG, lag om advokatexamen), BGBl. Nr. 556/1985.

Vilka krav ställs för att få arbeta som advokat?

Den som vill arbeta som advokat måste efter avslutad österrikisk juristutbildning kunna uppvisa sammanlagd praktisk juridisk erfarenhet på minst fem år.

Minst fem månader av tiden måste vara på en domstol eller åklagarmyndighet och tre år hos en österrikisk advokat som advokat kandidat.

Advokatexamen som krävs för att få utöva advokatycket kan avläggas efter tre års praktisk erfarenhet, varav minst fem månader på en domstol och minst två år hos en advokat. En förutsättning för att få avlägga examen är att kandidaten dessutom måste ha deltagit i de utbildningstillfällen som föreskrivs av advokatsamfundet.

Den som uppfyller de uppräknade kraven kan bli registrerad hos advokatsamfundet i de domkretsar där han eller hon vill vara verksam.

Under vissa förutsättningar kan även utländska advokater som är medborgare i en EU-medlemsstat eller EES-medlemsstat, eller Schweiz, ha rätt att i Österrike

utöva advokatycket under begränsad tid,

ansöka om registrering hos advokatsamfundet, efter att ha avlagt ett lämplighetsprov, eller

omedelbart börja bedriva advokatverksamhet i Österrike under sitt hemlands advokattitel, och efter tre år av "faktisk och regelbunden" yrkesutövning i Österrike tas upp som fullvärdig medlem i den österrikiska advokat kåren.

Under vissa förutsättningar kan medlemmar i advokatsamfundet i en GATS-medlemsstat under begränsad tid utföra vissa klart preciserade advokattjänster i Österrike.

Vilka straffbestämmelser gäller för advokater?

Advokater som bryter mot sin yrkesplikt eller uppträder på ett sätt som skadar advokat kårens anseende ansvarar inför en disciplinnämnd som utses av det lokala advokatsamfundet. Den hårdaste disciplinåtgärden som nämnden kan vidta är att stryka advokaten från advokatsamfundets lista. I andra instans dömer högsta överklagande- och disciplin kommittén för advokater. Denna består av två domare från Österrikes högsta domstol och två advokater.

Dessutom ansvarar advokater självklart enligt alla vanliga straffrättsliga och civilrättsliga bestämmelser.

Advokatsamfundet, Österrikes advokatsamfundsförsamling

Alla advokater och advokat kandidater i en förbundsstat som är upptagna i advokat förteckningen bildar tillsammans ett advokatsamfund. Advokatsamfundet är offentligrättsliga juridiska personer och självständiga, självförvaltande organ.

Ombud för advokatsamfundet i de enskilda förbundsstaterna bildar tillsammans Österrikes advokatsamfundsförsamling, vars syfte är att koordinera uppgifter och ha en gemensam representation på nationell nivå (<http://www.rechtsanwalte.at>).

5. Notarier

Allmänt

Notarierna är oberoende och opartiska myndighetspersoner som finns till för att hjälpa medborgarna att reglera sina civilrättsliga förhållanden.

Deras huvuduppgift är att medverka vid rättsliga förfaranden och utföra notarietjänster åt medborgarna. Notarier upprättar officiella dokument, förvarar deponerad egendom, utfärdar privata urkunder och företräder parter, huvudsakligen i extrajudiciella förfaranden (alltså utanför domstolarna). Utöver det har notarierna även på uppdrag av domstolen som uppgift att hantera extrajudiciella förfaranden. De anlitas ofta som exekutorer (*Gerichtskommissäre*) vid arvskiten efter dödsfall.

Notarien ska se till att en avlidens förmögenhet säkras och kommer till rätt personer. Uppgiften kräver särskilt god kännedom i arvsrätt och i extrajudiciella förfaranden. Det är nödvändigt eftersom notarier ständigt anlitas av befolkningen för att upprätta testamenten och över huvud taget för att rådge och företräda dem i arvsrättsliga angelägenheter.

Notarien utövar ett offentligt ämbete, men är trots det inte en offentlig tjänsteman. Han eller hon står för den ekonomiska risken för arbetet, men bedriver trots det inte någon rörelse. Notariens arbete ligger nära ett fritt yrke eller en frilansverksamhet. När han eller hon agerar i egenskap av exekutor, är denna dock ett domstolsorgan. Arbetet som notarie är en huvudsyssla och kan inte kombineras med att arbeta som advokat.

Justitieministern bestämmer om förändringar av antalet notarietjänster och var de ligger. Just nu finns 490 notarietjänster i Österrike.

De centrala regleringarna för notariernas arbete återfinns i *Notariatsordnung* (NO, notarieförordningen), RGBL. Nr. 75/1871, *Notariatsaktsgesetz* (notariehandlingslagen), RGBL. Nr. 76/1871, *Notariatstarifgesetz* (NTG, notariearvodeslagen), BGBl. Nr. 576/1973, *Notariatsprüfungsgesetz* (lag om notarieexamen), BGBl. Nr. 522/1987, *Gerichtskommissärsgesetz* (exekutorlagen), BGBl. Nr. 343/1970, och *Gerichtskommissionstarifgesetz* (GKTG, lag om exekutorarvode), BGBl. Nr. 108/1971.

Vilken utbildning har notaries?

Den som tagit en österrikisk juristexamen och intresserar sig för en tjänst som notarie uppsöker en notarie som anställer honom eller henne och registrerar personen som notarie kandidat.

Den som vill bli registrerad som notarie kandidat av det lokala notariesamfundet måste ha gjort en fem månaders praktik på en domstol eller en åklagarmyndighet. Första gången hon eller han tas upp i kandidatförteckningen får personen inte ha avslutat sitt 35:e levnadsår.

Notarie kandidaten måste även ha deltagit i de utbildningstillfällen som notariesamfundet föreskriver för att få göra notarieprovet.

Notarieexamen är uppdelad i två delprov:

Kandidaten kan göra det första delprovet efter att ha varit notarie kandidat i 18 månader. Det första delprovet måste vara genomfört senast i slutet på det femte året av kandidattiden. Därefter avregistreras kandidaten från förteckningen över notarie kandidater.

Det andra delprovet kan man göra först efter att ha arbetat praktiskt som notarie kandidat i minst ett år till. Senast efter att ha varit kandidat i tio år måste det andra notarieprovet klaras av. Annars avregistreras kandidaten från förteckningen.

Hur utnämns notaries?

Notarietjänster som blivit lediga eller tillkommit ska annonseras offentligt innan de tillsätts. Enligt lagstiftningen (artikel 6 i notarieförordningen) krävs bland annat följande av dem som söker en notarietjänst:

- De ska vara medborgare i en EU-stat eller annan EES-stat, eller

Schweiz,

ha avlagt en österrikisk juristexamen,

ha avlagt en godkänd notarieexamen, och

ska kunna styrka sju års rättslig praktik, varav minst tre år som notarie kandidat efter avlagd notarieexamen.

Dessa grundläggande förutsättningar ger emellertid inte rätt att bli utnämnd till notarie. När en notarie ska tillsättas, bedömer och rangordnar det på orten behöriga notariesamfundet de sökande, därefter gör personalnämnden på den behöriga förstainstansrätten och överrätten i förbundslandet detsamma. Vid bedömningen är den sammanlagda tiden som sökanden praktiserat rättsligt av störst vikt. Notariesamfundet och de två personalnämnderna upprättar var sitt förslag på tre personer som skickas till justitieministern. Denne är visserligen inte bunden av förslagen, men i praktiken utses alltid någon av de rangordnade sökandena.

En notarie kan utöva sin verksamhet till och med den 31 januari det år som följer på det kalenderår då de fyller 71 år. En notarie kan inte flyttas till en annan notarietjänst mot sin vilja.

Hur fungerar tillsynen över notaries? Vilka straffbestämmelser gäller för notaries?

Eftersom notaries har till uppgift att upprätta officiella dokument och utföra uppdrag som exekutor åt domstolar står de under särskild kontroll.

Justitieministern, domstolsförvaltningen och, mest direkt, notariesamfundets avdelningar, ansvarar för tillsynen över notaries.

För notaries gäller en egen disciplinordning. För brott mot yrkesdisciplinen fastställs påföljder i första instans av överrätten i förbundslandet som disciplinrätt för notaries och i andra instans av högsta domstolen som disciplinrätt för notaries. De beslutande nämnderna måste även ha notaries som ledamöter. Disciplinnämnden kan utmäta straff upp till att avsätta en notarie från sin tjänst. Vid mindre ordningsföreselser avgör det lokala notariesamfundet påföljden.

Utöver ansvaret som åligger notaries enligt ovan, omfattas notaries själva även av vanligt straffrättsligt och civilrättsligt ansvar.

När en notarie utför uppdrag som exekutor åt en domstol betraktas han eller hon som tjänsteman i straffrättsligt avseende och kan därför ställas till ansvar för tjänstefel, särskilt missbruk av tjänsteställning. Notaries civilrättsliga ansvar är särskilt reglerat. Om de utför uppdrag som exekutor åt en domstol omfattas de av samma ansvar som domare och åklagare. De kan då inte ställas direkt till ansvar av parter, utan dessa måste rikta sina ersättningsanspråk mot staten.

Om notarien i rollen som exekutor handlat med uppsåt eller grov oaktsamhet kan staten i sin tur kräva skadeståndet av notarien. Utanför verksamheten som exekutor för en domstol är en notarie direkt civilrättsligt ansvarig mot parterna.

Notariatskollegier, Österrikes notariesamfund

De notaries som har sitt säte i en förbundsstat och som är med i förteckningen över notarie kandidater i delstaten ifråga, bildar ett notariatskollegium. För delstaterna Wien, Niederösterreich och Burgenland, liksom för Tyrolen och Vorarlberg finns gemensamma kollegier.

Det åligger kollegiet att upprätthålla notarie karens anseende och att företräda branschens intressen.

Varje notariatskollegium ska utse ett notariesamfund från sina medlemmar. Notariesamfundet består av en notarie som ordförande, sex andra notaries (Wien: tolv) och tre notarie kandidater (Wien: sex).

Det **Österrikiska notariesamfundet** (www.notar.at) består av notariesamfundet i delstaterna. Det österrikiska notariesamfundets uppgift är att skydda den österrikiska notarie karens och enskilda notariesamfundets rättigheter och angelägenheter och att företräda dessa.

Länkar

Juristyrken - Österrike

Senaste uppdatering: 27/06/2013

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.